

OBĚŽNÍK

České katolické misie

Ročník XVI

Paříž

Číslo 1

leden 1985

Štědrovečerní

Posledních pár desítek metrů k plochému vrcholu už to šlo opravdu špatně. Bylo už jistě po druhé hodině a tady na slunci byl změkklý sníh bezedný. Nepomáhaly ani lyže, Víťa zapadal nad kolena a vlastně nevěděl, proč chce tak mermomocí dorazit až na vrchol Čerťáků, které přece nejsou žádnou skutečnou horou. Času měl ovšem dost a dost. Štědrovečerní večeře začíná až když se nad Lamiskem ukáže první hvězda a to je tak o půl šesté. Dole může odsud být, když bude chtít, za půlhodinku. Za půldenní výšlap to není ani nic moc. Není tedy kam spěchat, z chalupy ho přece vyhnali právě proto, aby nemuseli být u toho, jak bude celý den čekat s prázdným žaludkem na tu hvězdu nad Lamiskem.

Pohled z vrcholu je ostatně nádherný. Ale propoceně oblečení začíná rychle studit a ani výjimečná viditelnost přes Malou Fatru až do Tater to nespraví. Víťa se ještě pokouší rozpoznat v dálce Choč, kde byl letos v létě, ale zároveň už podupává na umrzlém vrcholovém plácku zimou a také aby setřásl před sjezdem umrzlý sníh z lyží. Užůž se chce rozjet dolů, když při letném pohledu na zem před sebou s leknutím zjišťuje, že se mu při poklepávání ulomily obě špičky

lyží! Tak, a teď aby tedy šel dolů pěšky! Bože, ale jak!? Staré křápy, zřejmě nacucly vodou a potom to zmrzlo...

Teď samozřejmě byla rázem každá minuta drahá, před šestou doma tak jako tak nebude! Nejdříve zkoušel před sebe klást po jedné lyži, potom pod ně podkládal křížem hole a zkusil rozprostírat i promočený anorak. Šlo to bídě. Hranici lesa dosáhl ještě za světla, ale potom už se objevily hvězdy a s nimi štiplavý mráz do končetin včetně špičky nosu. V lese byl sníh ještě sypčí, zkusil přece jen připnout lyže, ale dalo se tak jen sestupovat bokem a to musel pokaždé zvedat lyži v hlubokém sněhu - za pár minut toho měl dost. Na to, co se děje doma, raději nemyslet. S novou energií ale stejně hlemýždím tempem se hrnul sněhem dále. Co jen vymyslet? Takhle tam nebudu ani do půlnoci. Oblečení na něm začínalo chrastit námrazky a na nohy mu bylo už citelně zima.

Najednou mu blesklo hlavou: vždyť včera na Hlavníku káceli a spouštěli kmeny! Musí to být nedaleko někde tamhle šikmo dolů, snad to najde? Naštěstí tu znal každý strom; za pár minut stál na malém udupaném prostranství, odkud se táhla skoro už neviditelná koňská stopa do vesnice. Ale radoval se předčasně: nešlo to o moc lépe, než v hlubokém sněhu a když uvážil o kolik je trasa delší, zklamaně se zase vrátil na mýtinku. Popadla ho chuť sednout si a odpočinout si po té celodenní štrapáci. To by tak ještě scházelo, okřiknul sám sebe skoro nahlas.

Moment, ale... co takhle zkusit šlajsnu na spouštění kmenů? To by byl dole na cestě hned ... možná ale dokonce příliš rychle. Opatrně přesto zkusil ji najít - aha tady je, a je to jak sklenka vevnitř. Nu co, zkusit se to může. Dvakrát se rozjel, s hůlkami "na čarodějnici", hroty ryjící v ledu - dvakrát se celkem snadno zastavil.

Co tady budu tvrdnout - zapíchnul lyže do sněhu a nasednul s tlukoucím srdcem do koryta. Dvakrát ve tmě zastavil, aby si odpočinul od namáhavého brzdění a stále marně přemítal, jak vlastně vypadá dole dojezd. Nevybavil si nic, než tu hromadu klád nad potůčkem a rozryté prostranství kolem.

Bezprostředně po dalším rozjezdu ztratil půdu pod nohama, jakási větem ho obrátila ve vzduchu a po dopadu taktak stačil vystrčit nohy dopředu a utěšit se, že už to hernajs nemůže být daleko. Křoví mu při tom sešupu vytrhnulo z ruky hole a potom už jen ucítil boční náraz a dopadnul plnou vahou do starého křoví a trní nad poto-

ken. Měl pocit, že přitom "lízнул" i klády, ale na přemýšlení nebylo kdy. Ležel zády ve vodě a hlavní pocit, který ho ovládal byl údiv: vždyť ta voda je skoro teplá!

Rychle se vyškřábal svahem nahoru a v několika minutách byl na okraji vesnice. Skoro vrazil do hloučku, který právě vycházel od Zavadského na cestu

"Tati!"

"Vífo, jsi to ty?"

Chtěl tu na cestě začít vysvětlovat, ale zalili mu slova horkým čajem a přes jeho protesty ho zabalili do příkrývek a zbytek vzdálenosti se musel nechat nést. Tu a tam někdo přerušil na okamžik sváteční večeři, aby se podíval, jestli to jde domů ztracený lyžař.

Teprve doma při mytí a ošetřování si mohl prohlédnout své nohy i ruce, objevil pořádnou bouli na hlavě. Modřiny se na patřičných místech objeví až zítra.

K večeři zasedli skoro až v devět.

"Pěkně's nám to dnes vyved'" uzavřel otec krátkou debatu o události.

"Na půlnoční každopádně dnes nepůjdeš!"

A potom už beze slova zasednul do čela stolu a vzal do rukou starou rodinnou bibli.

... V těch dnech vyšel příkaz od císaře Augusta, aby byl sepsán veškeren svět

Mnohokrát srdečně děkujeme všem, kdo už zaplatili předplatná

- *Oběžníku*, našemu informačnímu listu v Paříži
- *STUDIÍM* a *NOVÉMU ŽIVOTU*, našim římským časopisům.

Bylo jich letos zase o něco více, než vloni, takže opět ušetříme na čase, námaze a vydáních za upomínky pro oba římské časopisy. A co vy zbylí?

Oficiální československý tisk se ani nezmínil o krátké návštěvě, kterou vykonala na pozvání pana kardinála Tomáška v Československu matka Tereza, ošetřovatelka a těšitelka nemocných a umírajících v Indii, jmenovitě v Kalkutě. Přesto bylo při bohoslužbách, kde se objevila, nabito. Návštěva proběhla ve dnech 9.-11. listopadu.

K náhlému stoupnutí napětí mezi Rakouskem a Československem došlo poté, co byl 5. listopadu tr nalezen na rakouském území poblíž hraničního přechodu mezi oběma zeměmi (Gmünd) československý státní občan *František Faktor*. Tak alespoň znělo jméno v osobním průkazu, který byl nalezen v jeho šatech. Jmenovaný byl smrtelně zasažen do zad kulkou ze samopalu a rakouské úřady nevyklučují hypotézu, že byl na rakouské území odvečen po zastřelení. Zdá se nepravděpodobné, že by byl mohl se svým zraněním uběhnout ještě oněch několik set metrů, které jej dělily od hranice v okamžiku, kdy byl nalezen.

Po útěku dvou zaměstnanců čs státních lesů u Zwerndorfu v létě a po zadržení desíti rakouských gymnastů po dobu čtyř hodin za neúmyslné překročení hranice je to další z celé řady incidentů na hranici mezi oběma zeměmi v poslední době.

Ing Petr Hauptman se letos z NSR vrátil po dvouleté emigraci zpět do Československa, protože tam zanechal manželku a dítě, které mezitím vážně onemocnělo. Československý konsulat v Kolíně nad Rýnem jej sice ubezpečil před návratem, že nebude pronásledován, ale přesto byl v průběhu prvních dvou měsíců po návratu 'domů' šestnáctkrát vyslýchán - podle výpovědí jeho spolupracovníků - a nakonec odsouzen na *deset let do vězení*. Státní prokurátor požadoval sedmáct let (!). Obvinění: nezákonné opuštění republiky a špionáž.

Zprávu přinesl VONS. Oficiální tisk se o celé záležitosti ani jednou nezmínil.

Další podrobnosti o stycích mezi *Komunistickou stranou Francie* a *sovětským politbyrem* z doby před sovětskou invazí v r. 1968 vyšly najevo vyšly najevo prostřednictvím knihy O. Orbana, *Kremlin - PCF*. Jsou to záznamy z archivu J. Kanapy, blízkého spolupracovníka W. Rocheta z tehdejší doby. Skutečnost, že byly zveřejněny zřejmě jako zbraň v boji, který teď existuje uvnitř PCF, ni-

jak neumenšuje jejich cenu pro nás. Jsou to, jak poznamenává deník *La Croix* v článku *PC: Le Pavé de Kanapa* (ze soboty 10. listopadu tr), dokumenty prvního řádu. Není to ovšem žádné hezké čtení. Spíše se zvedá žaludek.

V důsledku zadržení *Ing Petra Kozánka* na československo-rakouské hranici při pokusu vyvézt za hranice rukopisy básničky *Ivy Kotrlé* byla u poslední jmenované provedena důkladná domovní prohlídka, při které bylo zabaveno větší množství různých neoficiálních tiskovin (vlastních i cizích) a také např. zahraniční devizy.

Sv. Otec *Jan-Pavel II.* navštívil při příležitosti stého výročí od založení české koleje v Římě náš římský ústav *Nepomucenum*. Při té příležitosti pronesl český projev, který byl uveřejněn také v deníku *Osservatore Romano*. Ze setkání s ním byla natočena dokumentární kazeta, kterou si za 35,- franků můžete koupit např. při našem tradičním předvánočním prodeji knih 15. prosince (viz poslední str. tohoto čísla *Oběžníku*).

Oprava koleje je skoro ukončena, ale dluhy samozřejmě ještě nejsou splaceny. Chtěli bychom, aby *Nepomucenum* vychovávalo také české duchovní správce pro náš exil - nebylo by tedy na místě, aby si tento exil v těžké situaci *Nepomucenum* také vydržoval? Mgr. Vránovi by se tím mohlo nejen ulevit, ale také by se mu tím mohly uvolnit ruce pro jiné věci, než je jen shánění finančních prostředků. Už dlouho jsme od něj nečetli žádnou vědeckou práci, na které jsme byli zvyklí v předchozích letech...

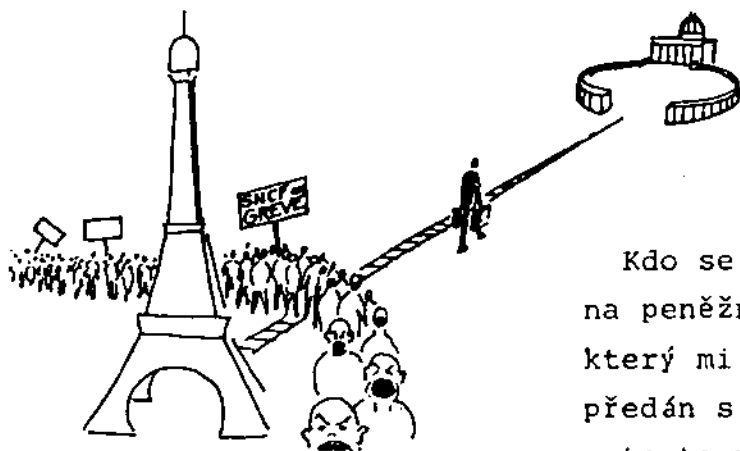

JISTĚ VÁM NEUNIKLO

že rozsah tohoto čísla je menší než obvykle - a možná se zlobíte, že jste se nedověděli včas změnu v listopadovém a prosincovém programu...

Nejlepší cesta, jak to zlepšit, je přiložit ruku k dílu, v nesnadném období přechodu...

Stačí se přihlásit!

VŠEM,

Kdo se podíleli
na peněžním daru,
který mi byl v září
předán s podpisy
a touto vtipnou
kresbou

mnohokrát děkuji
našim starobylým

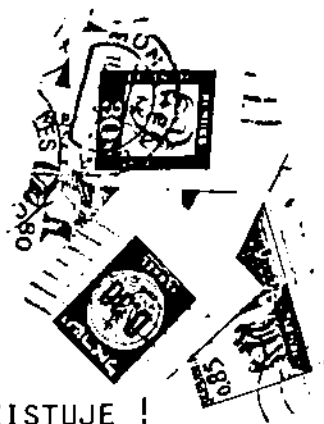
PÁN BŮH ZAPLATĚ!

Váš Petr Kolář

Jistě se i nadále najde
dostatek příležitostí
k udržování přátelství,
která jsem v Paříži za
těch deset let navázal!

Ani stávky SNCF nebo
aerolinek nám v tom nezabrání!

Srdečné díky také všem, kdo nám
poslali známky, vystřižené z
dopisů. Vaším jménem jich bylo
větší množství předáno v říjnu
tzv. "Misijsní prokuře", která
zprostředkovává jejich třídění
a prodej. Výtěžek je i letos
určen misiím v Indonézii.

TAKÉ NÁŠ FOND SOLIDARITY NADÁLE EXISTUJE !

Jako nedobručitelný se nám vrátil Oběžník:

paní Haláková M. 75007 PARIS
 pan Slaviček O. 09000 FOIX
 pan Tyce F. 75012 PARIS

Na Oběžník a Českou Katolickou Misií přispěli

anonym 3x	Bernhard	Choutka	Jenčík	Prantl
Lělehrádek	Nečas	Schiffer	Schovanec	

Všem dárcům upřímné PÁN BŮH ZAPLAŤ!

ČETLI JSME KNIHU: Obnovení pořádku (M. Šimečka, edice Rozmluvy, Londýn 1984)

Při domovních prohlídkách v Československu se nepátrá po zbraních, tajných tiskárnách, seznamech členů tajných spolků. Pátrá se po tak zvané závadné literatuře.

Řekli mi, abych jim dobrovolně vydal závadnou literaturu. Řekl jsem jim, že tomu slovu nerozumím, že existuje jenom literatura a že závadná literatura je jejich slovo, o kterém nic nevím. Nejhorší však je, že to není pravda. Vím docela dobře, co to je závadná literatura. Vzpěčuji se to uznat, ale není mi to nic platné, stejně vím, co to je závadná literatura. U mě to byl Archipel Gulag, pak román Zdeny Salivarové vydaný v Kanadě, několik strojem rozepsaných fejetonů, všechny mé rukopisy a všechny dopisy přátel, příbuzných a známých, mezi nimi i pohlednice z dovolené s textem: srdečný pozdrav z dovolené, slunce nám svítí, strava je dobrá.

V Jiráskově Temnu je scéna domovní prohlídky. Tuším, že jsme ji měli v čítance. V té scéně je sugestivně psáno, jak jezuité čenichají po chalupě a hledají Bibli Kralickou. Je to ošklivá scéna a já jsem si od mládí myslel, že čenichat v bytě po knihách je ošklivé. Že to každý ví, protože to všichni četli o těch jezuitech, když skládali Fučíkův odznak. A tak jsem se zeptal mužů od bezpečnosti, jestli jim to není nepříjemné. Jen se usmívali - asi toho Jiráška nečetli...

Náš program:

Mše sv.: v 17 hod 15 min (čtvrt na šest večer), v kapli
domu
CENTRE SEVRES
35, rue de Sèvres
75006 PARIS (metro Sèvres-Babylone)

V prosinci: v sobotu 15. prosince

V lednu: v sobotu 5. ledna

NÁŠ PŘEDVÁNOČNÍ PRODEJ ČESKÝCH KNIH

bude uspořádán v sobotu 15. prosince

(datum muselo být bohužel přesunuto, protože
v listopadu nebyly volné sály)

ZAČÁTEK v 15 hod 00
v 17 hod 15 mše sv.
v 18 hod 00 přednáška pana Pešky o Velké
Moravě - prodej knih bude
mezi 17.15 hod a 19.00 přerušeni!

od 19 hod 00 pokračování prodeje knih

5. ledna - zahájení roku 1985 s aperitivem
snad bude do té doby možno promluvit
o výhledu do budoucna a představit
případně jednoho ze dvou českých
kleriků, kteří snad jednou nastoupí
na místo otce Koláře ...

"OBĚŽNÍK" - Circulaire, bulletin de la Mission Catholique Tchèque de la
région parisienne

Certificat d'inscription n. 52316

Périodique paraissant 6 fois par an, abonnement 15,- FF

Editeur responsable: P. Petr K o l á ř SJ 35, rue de Sèvres 75006 PARIS
tél. 544-58-91

Les abonnements par chèque à l'adresse:

MISSION CATHOLIQUE TCHÈQUE, CCP 201 38 63 M Paris